

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 279.

ΕΝ ΣΥΡΩ: ΤΗΝ 5. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Οι Έλληνες είναι άξιοι να κυβερνώνται
Συνταγματικώς.

Τὰ εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς συμβάντα καὶ εἰσέτι συμβαίνοντα, αἱ συγκρούσεις δηλαδὴ, οἱ διαπληκτισμοί, αἱ αἵματοχυσίαι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρίχουν πολλὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς μας ἀφορμὰς διὰ νὰ μᾶς μέμψωνται ὡς μὴ λαβόντας εἰσέτι πολιτικὴν ἀνατροπὴν, καὶ ἔνεκα τούτου ὡς ἀνάξιους νὰ κυβερνώμεθα συνταγματικῶς, ἐνῶ πραγματικῶς ὑπάρχει τὸ ἐναντίον.

Ὅπου ὁ λαὸς συναρπάζεται τὰ δικαιώματά του, ζητεῖ νὰ τὰ ἐξασκήσῃ καὶ ἀντιτάττει τὴν βίαν ὁσάκις διὰ τῆς βίας ζητοῦν νὰ τὸν ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν ἐνέργειάν των, ἐκεῖ καθίσταται τοῦτο τρανὸν δείγμα, ὅτι ἔλαβε πολιτικὴν ἀνατροπὴν καὶ εἶναι ἄξιός νὰ κυβερνᾶται συνταγματικῶς.

Ἡ τήρησις τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος μας καθιερώθη διὰ τοῦ ἀκροτελευταίου ἄρθρου αὐτοῦ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ οἱ Ἕλληνες μὲ τὴν ἐκκυσιν τοῦ αἵματός των ὑπερασπίσθησαν τὸν θεμελιώδη τοῦτον νόμον καὶ τὰς ἐλευθερίας των σύμφωνα μὲ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας ἐπροσπάθησαν διὰ τῆς βίας καὶ διὰ τῶν ὀπλῶν νὰ τὸν καταπατήσωσιν· ἐνήργησαν ὅθεν ἐντὸς τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον ὠρκίσθησαν διὰ τῶν πληρεξουσίων του νὰ διατηρήσωσιν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, καὶ κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν του.

Ἀνάξιοι νὰ ὀνομάζωνται ἐλεύθεροι πολῖται εἶναι μόνον ὅσοι εἴτε διὰ φόβον, εἴτε διὰ φιλίαν, εἴτε διὰ κενοδοξίαν εἴτε δι' ἄλλον ὁποιοδήποτε αἰσθημα, θεωροῦν μὲ ἀναλγησίαν, καταπατάμενα τὰ ἱερώτερα δικαιώματα, ἐν τῶν ὁπίων καὶ πρώτιστον πάντων εἶναι ἡ ἐλευθερία ψήφησης εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς. Ἀνάξιοι Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, τὸ ἐπαναλέγεμεν, εἶναι ὅσοι τρέμουν ἐνώπιον τῆς ἐξουσίας ὁσάκις αὕτη προσπαθῇ διὰ τῆς βίας νὰ ματαιώσῃ τὸ Σύνταγμα, πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ὁποίου ἐχύθησαν αἵματα, ἔγιναν καὶ γίνονται τόσαι θυσιαι, καὶ ἐτέθη τὸ δυστυχὲς ἔθνος μας εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου.

Ἄν συγχωρηθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ παραβιάξῃ καὶ νὰ κιδηλέη τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, νὰ ὀνομάξῃ αὕτη τοὺς Βουλευτὰς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς των, στερεῖται ὁ λαὸς τὴν κυριαρχίαν του, δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων του, οὐδὲ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰς ἐλευθερίας του διὰ τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἐμόχθησε. Πού μένει λοιπὸν τὸ Σύνταγμα πλέον;

Μολονότι κατεκρίναμεν πάντοτε καὶ κατακρίνομεν τὰ ὀχλαγωγικά κινήματα καὶ τὰς ἐμφυλίους ρήξεις ὡς ὀλεθρίας καὶ καταστρεπτικὰς, δὲν δυνάμεθα μολοντοῦτο νὰ μεμψώμεν τοὺς πολῖτας τοὺς ἀντιτάξαντας τὴν βίαν, ὅπου ἡ ἐξουσία διὰ τῆς βίας ἐπροσπάθησε νὰ καταπατήσῃ τὰ ἱερώτερα δικαιώματά των. Ἀδίκως ὅθεν κατακρίνονται οἱ Ἕλληνες ὡς ἀνάξιοι συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐνῶ, τὸ ἐπαναλέγομεν, ὅταν ὁ λαὸς συναρπάζεται τὰ δικαιώματά του, ζητῇ νὰ τὰ ἐξασκήσῃ ἐλευθερῶς, καὶ ἀντιτάττῃ τὴν βίαν, ὁσάκις ἡ ἐξουσία ζητῇ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν ἐνέργειάν του, τοῦτο εἶναι τρανὸν δείγμα, ὅτι

ἔλαβε πολιτικὴν ἀνατροπὴν καὶ εἶναι ἄξιός νὰ κυβερνᾶται συνταγματικῶς.

Ὁ Κύριος Γρηγόριος Νικητάδης Πρόεδρος τοῦ πύσαντος Ἐμποροδικείου τῆς Σύρου, διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ εἰς τὴν ἰδίαν νῆσον ἐδρεύοντος, καὶ πρὸ τινων ἡμερῶν ἔκαμεν ἐναρξὴν τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὴν νέαν ταύτην ὑπηρεσίαν του.

Ὁ Κύριος Νικητάδης καθ' ὅλον τὸ μικρὸν διάστημα καθ' ὃ διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου, ἔδοσεν ἀνεκτὰ δείγματα τῆς ἀμεροληψίας, τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἱκανότητός του, ὥστε δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι ἐπιφορτισθεὶς ἤδη ἐπιπονήστερα καθήκοντα, θέλει καταβάλλει πάντα ζήλον καὶ ἐπιμέλειαν διὰ νὰ φανῇ ἱκανώτερος εἰς τὸ νέον τοῦτο σταθμὸν, καὶ ἀνώτερος παντὸς κόπου, καὶ ὅτι θέλει τακτοποιήσῃ τὸ δικαστήριον αὐτό, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κυρίου Φλογαίτου] προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ κυρίου Δ. Νούλλα ὑπέπεσεν εἰς τὰς ἀρχαίας του ἐλλείψεις, τὰς ἐπιζημίους συνεπείας τῶν ὁποίων ἀποχωρώντως ἦτ. θάνθησαν οἱ δυστυχεῖς διάδικοι, καὶ περὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνῃ ἀκριτὴ μνεία εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον μας.

Ὁ κύριος Νικητάδης ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν κάμωμεν τὴν ἐξῆς παρατήρησιν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι θέλει δώσει τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν.

Αἱ δίκαιαι ἀφορῶσαι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν εἶναι καὶ δίκαιον καὶ σύμφωνον μὲ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους νὰ ἐπισύρουν μᾶλλον τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Νικητάδου, παρὰ αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐγκληματικαὶ· διότι ἂν ἐκδωθῇ στρεβλὴ ἀπόφασις ἀφορῶσα ἐν κλεισμά, ἐν ὑποστατικὸν ἔστω καὶ ἐν σημαντικὸν κτήμα, εὐκόλως διορθοῦται τὸ κακὸν διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως αὐτῆς ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖον, ἡ ζημία καθίσταται ἀνεπαίσθητος· σχεδὸν εἰς τὸν ἀδικηθέντα διάδικον καὶ ἡ κοινω. νία δὲν βλάπτεται· αἱ στρεβλαὶ ὁμῶς καὶ ἀδίκαι ἀποφάσεις τῶν Ἐμποροδικίων, ὡς προσωρινῶς ἐκτελεσιταί, φέρουν πολλὰς ὀλεθρίας συνεπείας εἰς τοὺς δὲ αὐτῶν ἀδικουμένους, προσβάλλεται ἡ ἐμπορία καὶ ναυτιλία, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁλόκληρος ἡ κοινωνία βλάπτεται.

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται, καθόσον πληροφοροῦμεθα νέα Ἐφημερίς ἐνταῦθα, οἱ ἐκδόται τῆς ὁποίας σκοπεύουν νὰ τὴν ὀνομάσωσιν Αἶολον. Πρὶν ἀναγνώσωμεν τὰ δι' αὐτῆς δημοσιευθησόμενα ἄρθρα δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν πῶς θέλουν εἰσθῆαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς· ἡκούσαμεν μολοντοῦτο ὅτι θέλει καταγίνεσθαι μᾶλλον εἰς τὰ ἰδιαίτερα τοῦ τύπου πράγματα καὶ εἰς τὰ Κυθωνικά παρὰ εἰς τὰ γενικά. Πρόσδος!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καθὼς εἰς τὸν 2 ἄρθρὸν τῆς Συνενώσεως ἀναφέρομεν, ὁ Κύριος Παναζόπουλος Μοίραρχος Πατρῶν εἶχεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστολῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης δι' ὧν διετάττετο νὰ ξυλίσῃ τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ φθάσῃ μέχρις αἰχμῆς, φθάνει μόνον ὑπὲρ αὐτοῦ ν' ἀποσπάσῃ τὰς ψήφους των· αὐτὸς δὲ Μοίραρχος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Βασιλέα ἔδειξε ταύτας τὰς ἐπιστολάς, ἡ δὲ Μεγαλειότης του προσκαλέσασα ἐλθόντα ἐκ τοῦ Πό-

ρου τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀναγγείλασα τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς αὐτόν, διέταξε τὴν παῦσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης· ὁ Κύριος Μάυροκορδάτος προσκλήσας τὸν Μοίραρχον καὶ ἰδὼν ἰδίῳι ὀφθαλμοῖς τὰς τοῦ Κυρίου Λοντίδου ἐπιστολάς, ἀμέσως ἐνήργησε τὴν παῦσιν αὐτοῦ· ἰδοὺ τὸ περὶ τούτου διάταγμα.

Ο Θ Ω Ν.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασίσσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν.

ἀ. Παύομεν τὸν μέχρι τοῦδε ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν Κύριον Α. Χ. Λοντίδην.

β'. Μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἀνατιθέμεθα προσωρινῶς τὰ χρεῖα τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Σπυρίδωνα Τρεκούπην.

γ'. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ἰουλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Α. Μαυροκορδάτος.

(Συνένωσις)

Συνελθόντες κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ψηφηρίας οἱ ἐν Ἀθήναις στρατιωτικοὶ πρώτης ταξέως καὶ δευτέρας, ἐπεμψάν πρὸς τὴν Α. Μ. ἐπιτροπὴν τὸν Μικρὸν γιάννην καὶ Γαρδικιώτην Γρίβαν, ὅτινες ἀνέφερον ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι πολῖται εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ καύσωσι τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν, ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀφήσῃ τὴν ἐκλογὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς πολῖτας, κτλ. ὁ Βασιλεὺς ἀμέσως καλεῖ τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ ἐμφανίζομένου καλεῖ τὴν ῥηθῆσαν ἐπιτροπὴν νὰ εἰπῇ πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅτι εἴπε πρὸς τὴν Α. Μ. τοῦτο δὲ γενομένου ἐπέταξεν ὁ Βασιλεὺς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ διατάξῃ αὐστηρὰν ἀμεροληψίαν τῶν ἀρχῶν, ἀσφάλειαν τοῦ τόπου, καὶ πλήρη ἡσυχίαν· ἄλλως δὲ ὅτι θέλει βιασθῇ ὁ ἴδιος νὰ κάμῃ καὶ τὸν Διοικητὴν, καὶ τὸν Ἀστυνόμον, καὶ τὸν Χωροφύλακα καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἀπεῦ ἤλεγξε τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν ἐπρόσθεσε νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται, νὰ ἔχωσιν ἀπαιτήσεις ἐκλογῆς οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως· ὅσας ῥητῶς ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος ἀπαγορεύει καὶ τ. λ. Ὁ Βασιλεὺς ἔδειξε μεγάλην φρόνησιν καὶ ὁγάπην πρὸς τὸν λαόν του.

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Α. Μ. προσκαλέσασα τὸν Κ. Κωλέττην, τὸν ἐπρότεινε νὰ ἀναδεχθῇ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργείου καὶ νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸς τὸ προσωπικὸν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ συμπεριλάβῃ εἰς ἐν τῶν ὑπουργείων τὸν Ἀλ. Μαυροκορδάτον. Ὁ δὲ Κωλέττης ἀπεκρίνατο ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπεριλάβῃ τὸν Μαυροκορδάτον, διότι πρῶτος σκοπὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἶναι νὰ διαλύσῃ τὰ κακῶς πεπραγμένα τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου, ὅστις δὲν θέλει συμφωνῇ βέβαια ἀπὸ ἐντροπὴν νὰ συγκατατίθεται εἰς τὰς πράξεις τοῦ νέου ὑπουργείου. Ἐκ τῆς ἀπαυτήσεως ταύτης τοῦ Κ. Κωλέττου ἐνόησεν ὁ Βασιλεὺς ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συνδυασθῶσιν αἱ γνώμαι Κωλέττου καὶ Μαυροκορδάτου.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγέλου)

μέταξυ νὰ σταματήσει ἡ ἀμαξία ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ φρουρίου, ἐδίειεν εἰς τὸν λαὸν ἀνοίγων τὸ ἐπανορόρειόν του, δὲν ἦτο πληγνόμενος, εὐχαρίστησε τὸ πλῆθος προθυλοποιούμενον νὰ διέξῃ τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἤσθαι-νετο καὶ ἐξακολουθῆσαι τὴν πορείαν του διὰ τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ τοῦ Φραγκοφριτίου, καὶ μόνον ὅταν ἐξῆλθε τῆς ἀμά-της ἐγνωρίσθη, γενομένης ἐρεύνης ἐπ' αὐτῆς, ὅτι αἱ δύο φαῖραι εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξ εἰδικῆς χάριτος τῆς θείας προνοίας δὲν προεβλήθησαν οἱ σιδηροὶ ὅδοι. Ὁ ἐνοχλὸς ἐκρατήθη ἐπ' αὐτοφῶν καὶ μόλις ἠ-ονήθησαν νὰ τὸν διασώσωσι ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, παρεδόθη εἰς τὴν φρουράν καὶ ἐβάρη εἰς τὴν ἐγ-ληματικὴν φυλακὴν. Ἀνεγνωρίσθη οὗτος ὅτι εἶναι ὁ πα-σιὸς τῆς Ταγγερίας δῆμαρχος. ἔχει 56. ἐτῶν ἡλικίαν, πῆρξεν ἐμπορος καὶ ἐπομένως διὰ πολλῶν ἐτῶν διὰ-σημα δῆμαρχος ἐς Ἰσακρόφην, ἀπεμακρύνθη δὲ ἀπὸ τὴν ὑπερείσαν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος 1811, ἀφού ἀξιο-κατακρίτως διεθύνεν αὐτήν. Μετὰ ταῦτα διέμεινε σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ Βερολίνον, καὶ ἐξήτει νὰ καθίξῃ δημοσί-αν τινα θέσιν, ἀλλ' ἀνευ ἐπιτυχίας, ὥς μὴ ἔχων δικαί-ωμα. Ὁ βασιλεὺς ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸν τὸ παρὲλθον ἔτος αἰτήσιν τὴν ὑποίαν πρὸς αὐτὸν ἔλαβεν, Ὁ ἄνθρω-πος οὗτος εἶναι ὀρμητικὸς χαρακτηρὸς καὶ ἐμπιστο-στατος.

Ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημά του εἰς τὴν πρώην τῆς Ἀγ-νομίας ἐξετάσιν· εἶπεν ὅτι διὰ νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν ἐκ-μέρους τοῦ Βασιλέως ἀπέρριψιν τῆς αἰτήσεώς του κατέ-ρυγεν εἰς τὸ ἔγκλημα αὐτό, καὶ ὅτι τὸ ἐπραξεν ἐξ ἰδι-ας του ἐμπνεύσεως, χωρὶς νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τινα τὸ μυστικὸν του.

Ἡ ποινικὴ ἀνάκρισις ἤρχισεν ἤδη. Ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ ὑπέγραψαν τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγγελίας ταύτης διὰ τῆς Καθολικῆς ἐφημερίδος τῆς Πρωσίας.

ΜΑΡΟΚΟΝ.

Ἀναγιγνώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν

Σημφορῶν.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἡ Χίμαιρα ἐστάλη εἰς τὸ Ὅραν τὴν 18 Ἰουλίου μετὰ φάκελλον ἐπιστολῶν, ὅστις ἐκέλευε νὰ χηριοθῇ καθόσον ἦτο δυνατόν ταχύτερον εἰς τὸν Πρίγκι-πα Ζεϊμβίλον· τὸ πλοῖον αὐτὸ μετέβη πρὸς τὸν εἰς Ἀλ-λεσράνην, ὅπου ἐνόμιζεν ὅτι θέλει εὔρει τὸν στόλον, καὶ εἰς τὴν Ταγγερίαν, ὅπου ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ Πρίγκιψ ἐ-ίσκετο εἰς τὸ Κάδιξ. Ἡ Χίμαιρα πρὶν ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν τῆς, ὤρκει νὰ περιμείνῃ τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἐνικοῦ Γαλλικοῦ Προξένου, τὰς ὁποίας τὴν 22. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πρίγκιπα. Τὴν ἐπαύ-ριον ἡ Α.Β.Υ. ἀνχώρησε διὰ τὴν Ταγγερίαν ἐντὸς τοῦ ἡμιπολείου ὁ Πλοῦτων, ἀφού διέταξεν εἰς τὰ διάφορα λεία, ἐξ ὧν ἐσύγκειτο ὁ ὅγκος τῆς ἐθνηγίας του στόλος, νὰ μεταβῶσι καὶ αὐτὰ ἐκεῖ, ἀν δὲν ἐπανέλθῃ μέχρι τῆς 25.

Διὰ τῶν δοθεισῶν εἰς τὴν Χίμαιραν ἐπιστολῶν ὁ Γα-λλικὸς Πρέξενος ἐγνωστοποιεῖ εἰς τὸν πρίγκιπα Ζεϊμβίλον, ὅτι δὲν ἤδυνάτο νὰ καθίξῃ πλέον τὴν θέσιν του, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀπαλλαχθῇ ὁ τῆς Γαλλίας ἀν-πρόσωπος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον. Φαίνεται ὅ-οι κάτοικοι τῆς Ταγγερίας κυριευθέντες ἀπὸ μεγίστην γαννάκτησιν ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐπιβίβασιν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Πλοῦτωνος, ὅπου μολοντοῦτο διεσώθῃ ὑγιῆς καὶ ἁδ-ρῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του, καὶ μετὰ τινῶν Εὐ-ταίων οἵτινες διεσώθησαν ἐπίσης· ἀλλὰ τὰ πράγμα-τα τοῦ Πρέξενου ἔμειναν εἰς τὴν Ταγγερίαν, ὥς καὶ ὁ ἡμαχικὸς τοῦ Προξένου, ὅστις δὲν ἤλυνθη νὰ ἐπιβι-βῇ ἐπὶ τοῦ Πλοῦτωνος. Προστίθεται εἰς τὰς εἰδή-εις ταύτας, ὅτι ναῦται οἵτινες ἐσταλθῶσι εἰς τὴν ξη-ρὰ, διὰ νὰ εὐκολύνωσι καὶ ὑπερασπίσωσι τὴν ἐπιβίβασ-εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας, προ-βλήθησαν ἀπὸ τὸν ἐρεθισμένον ὄχλον.

Τὴν 24. τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Πλοῦτων ἐπὶ τοῦ ὁπίου εἰ-

ρίσκειτο ὁ Πρίγκιψ Ζεϊμβίλος εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Κάδιξ, φέρων τὸν τοῦ Μαρόκου Γαλλικὸν Πρό-ξενον, τὴν οἰκογένειάν του καὶ τινὰς Εὐρωπαίους ἐμπό-ρους.

Ἀφού ἀπέβησαν ἀτελισφόρητοι 53 αἱ διπλωματι-καὶ διαπραγματεύσεις, ἐγνωστοποίησεν ὁ Πρίγκιψ Ζεϊμ-βίλος εἰς τὴν ἀνω-άτην ἀρχὴν τοῦ Μαρόκου, ὅτι ὁ κυρο-βολισμὸς (Bombardement) κατὰ τῆς Ταγγερίας θέλει ἀρχίσῃ τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου, ἀνυπερέβωσι, ἀν μὴ χρεὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς δὲν λάθῃ ἡ Γαλλία πλῆρη καὶ ἐντελὴ ἱκανοποίησιν.

Τὰ πράγματα εὐρίσκοντο εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Κοκυτὸς σταλὲν ἀπὸ τοῦ Ὅραν μετὰ φάκελλον ἐπιστολῶν τοῦ στρατάρχου Bugeaud, ἡγου-ροβύλησεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Κάδιξ τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν τῆς 24, ἡ δὲ Χίμαιρα, ἥτις ἐνόμιζεν ὅτι θέ-λει ἐπιστρίψῃ εἰς τὸ Ὅραν ἐστάλη τὴν ἐπίουσαν εἰς τὴν Τολώνην. Τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀνα δη-λαδ' ἐβάρησεν ὁ Κοκυτὸς, ἐστάλη εἰς τὴν Ἀλγερίαν ἡ φρεγάτα ὁ Ἀσμοδαῖος, τὸ μικρὸν ταχύπλοον Ρούβις, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Φάρος.

Διερρημιζέτο ὅτι ὁ Κοκυτὸς ἐπὶ συνθήκῃ κλεισθεῖσαν μετὰ τοῦ στρατάρχου Bugeaud καὶ τοῦ αὐτοκράτο-ρος τοῦ Μαρόκου. Ἐντούτοις τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Χίμαιρα ἀπέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Κάδιξ, ἡ Γαλλικὴ μείρα ἐπέπλεε διὰ τὴν Ταγγερίαν, μεγίστος δὲ ἐνθουσιασμός ἐνυπῆρχεν ἐντὸς τῶν Γαλλικῶν πλοίων.

Ἦτον ἡ ἡ γωνία ὅτι πλοῖα φορτωμένα ὄπλα καὶ πολεμοφόδια εἶχον ἀνχωρήσει ἀπὸ τὴν Γιβραλτάρην διευθυνόμενα εἰς τὰ παραλία τοῦ Μαρόκου. Ἀν τὰ πλοῖα ταῦτα ἀπαντηθῶσι ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ ταχύπλοα τὰ ἐπαγρυπνοῦντα ἐπὶ τῶν παραλίων θέλουσι βυθισθῇ, καθότι αἱ διαταγαὶ τοῦ πρίγκιπος εἶναι σφίστεται. Ἐκ-τός τούτου ἡ Α. Β. Υ. ἔδωκε δαῖγμα τῆς ἐνεργητικότη-τός του, ὅταν ἐβάρησαν ἐνώπιον τῆς Ταγγερίας τὰ Ἀγ-γλικὰ πλοῖα. Πληροφόρηθις ἀπὸ τὸν Φάρον τὴν ἐμφά-νισιν αὐτῶν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ἐναντίον πάσης συμφωνίας, ἐστειλε τὸ ἀτμόπλοιον Γασινδίων πρὸς τὸν διευθυντὴν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων παρακαλῶν αὐτὸν ν' ἀπομακρυνθῇ ταχέως· ταυτόχρονος δὲ ὁ Γαλλικὸς στόλος διευθύνετο μετὰ ταχύτητα πρὸς τὴν Ταγγερίαν. Δια-ταγὴ περὶ ναυμαχίας ἐδόθη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἡ σύγκρουσις ἤθελε κατασταθῇ ἀναπορεύτως, ἀν-τ' Ἀγγλικά πλοῖα δὲν ἐξακολουθῶσι τὴν πορείαν των διὰ τὴν Γιβραλτάρην· ἀλλὰ τὸ κακὸν ἀποτέλεσμα προέκυψεν. Ἡ ἐμφάνισις τῶν πλοίων αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Ταγγερίας, αἱ ἐπανειλημέναι ἐκπυρσοκροτήσεις δὲν ἦσαν φύσεως τοι-αύτης ὥστε νὰ εὐκολύνωσιν ἕνα συμβιβασμὸν. Τὸ ἀτμό-πλοιον τὸ Βέλος περιέπλεε ἐνώπιον τῆς Ταγγερίας, ὅπου καὶ ἡ Ἰσπανικὴ μείρα, ἥτις εὐρίσκειται εἰς ἀθλιστάτην κατάστασιν. Τὰ πληρώματα τῶν Ἰσπανικῶν πλοίων δὲν ἔλαβον εἰσὶ τὸς μισθοὺς των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφανόμενος Ἐμμανουὴλ Α. Μονοβάσιος ἡγόρα-σα κατὰ τὴν 24 ὁρίου 1843 ἐν Σερίφῳ ἀπὸ ιδιωτι-κῆν δημοπρασίαν, ἐν ιδιόκτητον ἀμτελίον τοῦ ιδιοκτή-του Σπυρίδωνος Μη-ροφάνου κειμένου εἰς Παναγίαν (εἰς τὴν Μεσαδαν) διὰ δραχμὰς 215 δικοσίας δεκαπέντε, διεν τούτων ἀπάντων εἰδοποιῶ τὸς ὅσους ἔχουν ἐπ' αὐ-τοῦ τοῦ κτήματος δικαίωμα ἀγοράσεως· νὰ παρουσιασθῶ-σιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας διὰ νὰ μετρήσω-σιν τὰ χρήματά μου μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν διὰ νὰ λά-βωσι τὸ κτῆμα τοῦτο· παρελθούσης δὲ τῆς νομίμου προθεσμίας παραγράφεται πᾶν δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κτήματος, διὸ καὶ εἰς τὴν περί τούτου ἐνδείξιν ὑπο-φαινομαί.

Σέρφος τὴν 2. Μαΐου 1844.

ὁ ἀγοραστής

Ἐμμανουὴλ Α. Μονοβάσιος

Συνέχεια τῆς τέλους τοῦ Λόγου τοῦ Γυμνασιάρχου.

ἔδε τὸ προλαβόν φύλλον.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἴσως τινὲς ἄλλοι μὲ ἀντι-κρούσωσι σοφώτερον καὶ ἀξιωματικώτερον — ἐὰν ἡ τοιαύτη μέθοδος ἦ-αι φυσικὴ, καὶ ἐὰν παρέχῃ ὠφέλειαν τοσαύτας τε καὶ τοιαύτας καὶ τηλικαύτας, πῶς δὲν τὸ παρατηρήσῃ οὐδ' ἐδῶλιν εἰς πρᾶξιν μέχρι τοῦ νῦν ἡ σο-φὴ Εὐρώπη; ἔπειτα, μήπως καὶ χωρὶς τὴν μέθωδον ταύ-την δὲν ἀναπτύσσονται κατὰ τύχην οἱ κατὰ σῶς οὗτοι προσορισμοί; ἢ, ὅταν βλέπωμεν τὴν σοφὴν Εὐρώπην ἀνε-πτυγμένην κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην ἐπὶ τὸ μὴ περαιτέρω: ὅταν τὴν βλέπωμεν μετασσωμένην εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς ἐπιγίτου εὐδαιμονίας, τί ἄλλο βλέπομεν, εἰμὴ αὐτὸ τοῦτο γινόμενον κατὰ τύχην; ... — Σῶς ἡκούσαμεν, Κύριοι, ἦν καὶ ὑμεῖς αὐτὲς τῆς ἡμετέρας, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούετε· οἱ ὑμέων φίρτεροι οὐκ εἰσιν, ἀλλ' ὅμως ἔχουν δικαίωμα ὡς ἄνθρωποι νὰ εἴπωσι καὶ αὐτοὶ τὴν ἐαυτῶν γνώμην. Ἡ Εὐρώπη, Κύριοι, δὲν εἶ-ναι ἀκόμη σοφὴ· ἐὰν ἦτο σοφὴ, δὲν ἦτο ἔχον τοιαῦ-τα πολιτεύματα συνταγματικά καὶ ἀσύστατα, ἂν ἦτο σοφὴ, δὲν ἦτο ἔχον τοσαύτας διακρίσεις πλούτου καὶ ἐννεμίας· ἂν ἦτο σοφὴ, δὲν ἦτο ἔχον ἐληπαθεῖς μύριας ὄσας ἐληπαθείας οἱ λαοὶ τῆς· ἂν ἦτο σοφὴ, δὲν ἦτο ἔχον τοσαῦτα ἐλαττώματα καὶ πάθη καὶ κακίας, ὅσα οὐ-δεμία ἄλλη τῶν πόποτε ἱστορικῶν περιόδων ἀναλογικῶς· ἡ Εὐρώπη ἐτροποποίησεν καὶ ἐλεπούργησε ἐπὶ τὸ ἐνδε-χόμενον στοιχεῖον, μέταλλα, χάρματα, ξύλα, μετὰξ, καν-νάβι, λινάρι, βελούδα, κτλ. συμμάχουμεν· ἀλλὰ δὲν ἔμα-θεν ἀκόμη ἀπὸ τὴν διδασκαλιστῶν τῆς Ἑλλάδος τὴν βιο-τικὴν ἐπιστήμην· ἐὰν ἔμαθεν ἀπ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀλη-θινὴν ἠθικὴν, τὴν ἀληθινὴν πολιτικὴν, τὴν ἀληθινὴν φιλο-σοφίαν. Ἡ Εὐρώπη εὐδαιμον; πολλοὺ γε καὶ δὲ ἴσως 5 ἢ 10 χιλιάδες ἄνθρωποι μετὰξ 35 μιλλιονῶν ἴσως ἄλλοι τόσους μετὰξ 25 μιλλιονῶν ἴσως ἄλλοι τόσους με-τὰξ 50 ἑκατομμυρίων, κτλ. ἀλλὰ τούτο εὐδαιμονία οὐ-τε εἶναι οὐτε λέγεται· εἶναι καὶ λέγεται κοσμοκαταρτεία, σαρκοκαταρτεία, παθοκαταρτεία· τότε μόνον εἶναι εὐδαιμο-νία, τότε μόνον λέγεται εὐδαιμονία, ὅταν ἦναι εἰς ὅλας τῶν ἀνθρώπων τὰς τάξεις ἀναλόγως μεμερισμένη καὶ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου βασισμένη· μόνον τότε· ἀλλὰ τοῦτο δὲν γίνεται, δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως· νὰ γίνηται, πλὴν μο-νον ὅταν ἕκαστος πράττῃ τὰ ἐκείνου, μόνον ὅταν ἕκασ-τος μὲν ἐν ὧ ἐκλήθῃ. Ἡ Εὐρώπη τὸ συναισθάνεται τοῦτο πολλὰ καλὰ, διὸ καὶ καταγίγῃ καὶ διατελεῖ κατὰ γινόμενην νὰ λύσῃ τὸ προκείμενον ζήτημα· ἀλλὰ τὸ λύει πάντοτε ἀστέχως καὶ ἀεὶ ὡς· τότε μόνον θέλει τὸ λύσει εὐστέχως καὶ ἐντελῶς, ὅταν ἀποσκορπίσῃ τῶν ἐκείνης κέλπων τοὺς τρεῖς Ἰοδόλους καὶ φαρμακεύοντας αὐτὴν ὄρεϊς· τοὺς ποίους; τὴν φιλοσοφίαν τῶν Αὐτοματιστῶν, τὴν φιλοσοφίαν τῶν Ἑλιστῶν, τὴν φιλοσοφίαν τῶν Ἑμ-πειριστῶν· καὶ, οὐδέποτε ἄλλοτε, εἰμὴ μόνον τότε· καὶ διὰ νὰ μὴ παλλιλλοῶ, σῶς παραπέμπω εἰς τὸν προ-περυσινὸν λόγον μου, τοσοῦτον μόνον ἐπειπὼν ἐνταῦθα: ὅτι πᾶς ἀληθῶς πεπαιδευμένος εἶναι καὶ Εὐρωπαῖος, Κύρι-οι· ἀλλ' ὅχι καὶ σφόδρα Εὐρωπαῖος, ἀλλ' ὅχι καὶ μό-νον τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος μετ' ὀμ-μα ζυπακμένον περισκοπῶν.

Ἀλλ' ἐνταῦθα δὴ μάλιστα πολλοὶ πρὸ πολλοῦ ἐκφυ-σῶντες καὶ ἀγριάζοντες, ἴσως μὲ ἀρπάζουν ἔκπρὸς τὸ πρό-σωπον — καὶ πῶς γίνεται, πῶς εἶναι δυνατόν, πῶς εἶ-ναι πρέπον, πῶς ἀνεκτόν, ὁ οὗτος ἑνὸς Κιθνηγοῦ νὰ γί-νεται τέκτων, ἑνὸς Δημάρχου νὰ γίνηται ζωγράφος, ἑνὸς Διοικητοῦ σκυτοτόμος, ἑνὸς Ὑπουργοῦ νυκτηγός, ἑνὸς Γερουσιαστοῦ κηπουρός, ἑνὸς κυβερνήτου γεωργός; Δυν-κιστικαὶ ἰδέαι, χίμαιραι, Πολιτεῖα Πλάτωνος! — οὐ γίνοιτο ἀνθρώπων! ἔως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἔως τί ἀγαπᾶται ματαιότης, καὶ ζητεῖται ψεύδος; ὡς Ἑλληνες τῶν 43!

εἶναι αὐτοὶ λέξεις, αὐταὶ φράσεις, ταῦτα φρονήματα Συναγματικά, ἀλλ' οὐχὶ ἀριστοκρατικά, δεσποτικά, δουλικά; εἰπότε με, παρακαλῶ: ὁ Καθηγητής, ὁ Δήμαρχος, ὁ Διοικητής, ὁ Ὑπουργός, ὁ Γερουσιαστής ἄλλο τί εἶναι παρὰ ὑπηρεσίαι Δημόσιαι; ὁ τέκτων, ὁ ζωγράφος, ὁ σκυτοτόμος, ὁ ναυπηγός, ὁ κηπουρός, ὁ γεωργός ἄλλο τί εἶναι καὶ ταῦτα παρὰ ὑπηρεσίαι Δημόσιαι; διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τοὺς μὲν ὀνομάζον λειτουργοὺς ἤγουν τοῦ λαοῦ ἐργάτας καὶ ὑπηρετάς· τοὺς δὲ Δημιουργοὺς, ἤγουν παλιν τοῦ δημοσίου ἐργάτας καὶ ὑπηρετάς· ὥστε κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ φύσιν ὅλα τὰ βιοτικά ἐπιτηδεύματα καὶ ἐπογγέματα εἶναι τὸ αὐτὸ: οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ ὑπηρεσίαι πρὸς τὸ Κοινόν, μισθοδοτούμεναι ἀπὸ αὐτοῦ τὸ κοινόν· διαφορὰ μεταξὺ ἑνὸς καὶ ἄλλου δὲν εἶναι ἄλλη εἰμὴ ποῖον ποῖον παρέχει πρὸς τὸ Κοινόν ὠφέλειαν μεγαλύτεραν καὶ πλειότεραν· ὅλα λοιπὸν τὰ βιοτικά ἐπιτηδεύματα εἶναι ἐν τιμᾷ ἰσότητος μὲν ὄχι, ἀλλ' ἕκαστον ἐκτιμᾶται τῷ ἴσῳ, ὅσης εἶναι πρὸς τὸ Κοινόν χρησιμότητος: τὰ πάντα ὁμῶς ἐν τιμᾷ. Συναγματικοὶ Ἕλληνες! ποῖαι εἶναι αἱ φυσικαὶ καὶ σταθεραὶ σας ὀνομασίαι; τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ πολίτης: Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ φυσικὴ καὶ συναγματικὴ φράσις σας ποῖα εἶναι, ποῖα πρέπει νὰ ᾖται — ὁ υἱὸς ἑνὸς πολίτου πῶς νὰ ἀποκατασταθῇ πολίτης ἀριστος καὶ εὐδαίμων — ἀλλ' ἀποδέδεικται, ἀνωτέρω γεωμετρικῶς, ὅτι τοῦτο νὰ γίνῃ δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως, πλὴν ὅταν ἕκαστος ἐπιχειρῇ ἐκεῖνο τὸ ἐπιχείρημα, ὅταν ἐπιτηδεύεται ἐκεῖνο τὸ ἐπιτήδευμα, ὅπου ἡ φύσις τὸν ἔχει προκαλεσμένον.

Συναγματικοὶ Ἕλληνες! θέλετε μίαν στιγμήν νὰ ἐξετάσωμεν, τί θὰ εἴπῃ Σύνταγμα; Σύνταγμα θὰ εἴπῃ ἐκεῖνο τὸ Πολίτευμα, τὸ ὁποῖον βάλλει εἰς πλήρη ἐνέργειαν καὶ ἀσφάλειαν τὰ φυσικὰ καὶ πρῶτα δικαιοῦματα τοῦ ἀνθρώπου, ζωὴν, ἐλευθερίαν, περιουσίαν· ταῦτόν εἰπὲν, τὸ ὁποῖον βάλλει εἰς πρᾶξιν τὸν φυσικὸν νόμον· ἀλλ', ὦ Ἕλληνες! λάβετε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι νόμους πολιτικούς καὶ πολιτευτικούς μὲ τὸν φυσικὸν νόμον συμφῶνους ἄλλοι τινὲς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεσπίσουν, εἰμὴ μόνον Πληρεξούσιοι καὶ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ἐκ προορισμοῦ· ὅτι νόμων τοιούτων ἄλλοι τινὲς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνωνται ἐκτελεσταὶ καὶ ἐκδιδασταὶ, εἰμὴ μόνον Ὑπουργοὶ καὶ ἀπλῶς Ὑπάλληλοι ἐκ προορισμοῦ καὶ θεϊκῶς εἰς τὸ εἶδος τοῦ· ὅτι νόμοι τοιοῦτοι νὰ φυλάττωνται ἀπαράβατοι δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως, παρὰ μόνον ὅταν ἕκαστος πολίτης πρᾶξι τὰ ἐκ τοῦ, ὅτι δὴποτε ἐπιτηδεύμενος ἢ ἐπαγγελλόμενος. Ἐνὶ λόγῳ, Σύνταγμα κατὰ τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν, Πολίτευμα κατὰ φύσιν, ἀρετὴ καὶ εὐδαιμονία ἐπίγειος, εἶναι φύσει ἀδύνατον, εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἄλλως, καὶ εἰς μάτην ὅλοι αἱ προσπάθειαι, εἰς μάτην ὅλοι αἱ διατυπώσεις καὶ ὁμῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων· καὶ ἡ ἀναίρεσις, ὅτι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι τοιαύτη, ὁποῖαν αὐτὴν ἀνελύσαμεν ἢ ἀνωτέρω, ἢ ἀνάγῃ πᾶσα νὰ ὁμολογήσετε ταῦτα ὡς οὕτως ἔχοντα ἔκοντες ἀέκοντες. — ἀλλὰ πῶς νὰ παρασκευάσωμεν τοιοῦτους κατὰ σὲ νομοθέτας καὶ νομοτελεστάς καὶ πολίτας! — πῶς; ἰδοὺ πῶς: συντάξατε περὶ Δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων διοργανισμὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναιρεθέντων δύο πολιτικῶν νόμων βασισμένον, ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων τῶν θεωρίαις [καὶ πράξει δοκιμωτάτων] συντεταγμένον, καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους προσηρμοσμένον: καὶ ἰδοὺ ἡ μόνη μηχανὴ, δι' ἧς θέλομεν τοὺς παρασκευάζει κατ' ὀλίγους καὶ βιβλίοδον· καὶ ὅπου νῦν ἐπιτυχάνεται ἐν μέρει καὶ κατὰ τὴν τύχην, τότε ἔσται ἐπιτυχάνομενον ἐν γένει καὶ κατὰ πρόνοιαν· ὅπου ἔστι τὸ ζητούμενον, περὶ οὗ οἱ τοιοῦτοι ἐνταῦθα λόγοι. — ἀλλὰ τοῦτο δύσκολον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον! — οὔτε δύσκολον εἶναι, οὔτε ἀδύνατον, εἰ μόνον τὸ ἀποφασίσωμεν: α ἑρτοῖσιν οὐδὲν ἐστ' ἀπώροτον, ἔπειτα τὸ μὲν παρὰ φύσιν δὲν ἦτο δύσκολον οὐδὲ ἀδύνατον, τὸ δὲ κατὰ φύσιν πῶς; ἔπειτα οἱ δύο οὗτοι νόμοι, οἱ ἐκ τῆς φύσεως πηγάζοντες τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι θεσπενυστα εὐρήματα τῶν ἡμετέρων προγόνων, εἶναι ἀνεκτίμητος κληρονομία μας πατρογονική· ἔχομεν λοιπὸν καὶ χρέος καὶ δικαίωμα ἡμεῖς πρῶτοι

νὰ τοὺς βάλωμεν εἰς πρᾶξιν, ἡμεῖς πρῶτοι νὰ γίνωμεν καὶ κατὰ τοῦτο τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πρὸς τὴν λοιπὴν οἰκουμένην. Συναγματικοὶ Ἕλληνες! ἔχετε διαπαντὸς ὑπ' ὄψιν, ὅπου κινῶνται ἡμεῖς ἤδη, προήχθητε ὅπου προηγήμενοι τυγχάνετε: ἔχετε λέγω ὑπ' ὄψιν πάντοτε τὴν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ παρόντος λόγου σοφὴν ἐκείνην γνώμην καὶ συμβουλὴν τοῦ σεβασμίμου σοφοῦ καὶ γέροντος Ἰσοκράτους προπάτορός σας α τὰς ἐπιδόσεις ὁρῶμεν γινόμενας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστώσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπιχειροῦντας καὶ τολμῶντας αἰεὶ τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων: α Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, καὶ Ἀρετὴ καὶ σύνεσις καὶ Παιδεία, ἣ διαγινώσκουμεν τὰ καλὰ καὶ τὰ πονηρά, εἴρηκα ἃ μοι δοκεῖ, τῇ Πατρίδι καὶ παντὶ τῷ ἄνθρωπῳ γένει βέλτιστα εἶναι· καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως, εἴπον ὡς ἡβουλόμην· εἰ δὲ ἐνδεστερώς, ὡς ἡβουλόμην. α Ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἕλληνες, ἐπικρίναντες τὰ λεγόμενα, ἀποφασίσατε ἀξίως τῶν ἡμετέρων φιλοσόφων προγόνων, καταλλήλως τοῦ παρόντος πολιτεύματος, καὶ συμφερόντως ὁμῶν αὐτῶν. α νικῶν δ' ὅτι πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν α!

Σεβαστὴ Κοινότης, Σεβασταὶ Ἀρχαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ Πολιτικαὶ! βεβαίως ἐπεριμένετε ν' ἀκούσετε ἀσμενέστερον τὰ πρόσφορα περὶ δημοσίων ἐξετάσεων τῶν ἀπὸ σήμερον ἀρχομένων, κατὰ τὸ ἔθος τὸ καθεστὼς ἔσως μάλιστα καὶ μεμφόμενοι ψηθυρίζετε καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅτι διὰ τοῦτο μόνον ἢ διὰ τοῦτο μᾶλλον συνήλθετε· ἀλλὰ, κύριοι! δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε ὅτι, ὅσα ἐδημηγόρησα, εἶναι ἀσυγκρίτως πλέον σπουδαῖα, πλέον ἀναγκαῖα, πλέον ἐνδιαφέροντα, ἐντὸς τῶν καθηκόντων μου καὶ αὐτά, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀρμόδια εἰς τὴν παρούσαν ἡμέραν. Καὶ τί ἄλλο, ἀπαξάπαντες οὕτω συνηθισμένοι, τί ἄλλο σπουδαιότερον ἠθέλετε ἀκούσει, ἢ δυνατόν ν' ἀκούσετε; — Ποῖα τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις, καὶ ποῖα ἡ ἐξ αὐτῆς πηγάζουσα φυσικὴ μέθοδος τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἠθικῆς παραλλήλου διαρρυθμίσεως, ἐξ ἧς παραλλήλιας μόνης καὶ μόνης πηγάζει ὅλη ἡ ἐπίγειος τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονία — ἰδοὺ περὶ τίνος αὐθις πρόκειται καὶ σήμερον: ζήτημα μέγα καὶ ὑψηλόν, τὸ ὁποῖον ἂν ἐνθυμησθε, τέσσαρα ἡδη εἴη τετράκις ὡς σὴν σήμερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βηματος τούτου ἐναγωνιώτερον ἀγωνίζομαι συζητῶν. Ἔργον ἐκ πολλοῦ ὑπέρ τις καὶ ἄλλος πεποιημένος νὰ λύσω τὸν Γέρδιον τούτον κόμβον, ἢ μᾶλλον νὰ ἀνακαλύψω, ἂν ἄρα ὑπῆρχε καὶ τούτου κινένας Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιοτητα, τὸσον γόνιμον εἰς Ἀλεξάνδρους ἐπὶ πάσης τέχνης καὶ ἐπιστήμης· ὑπῆρχε λοιπὸν, ὑπῆρχαν λοιπὸν: ἀλλὰ τί ὄφελος; ἀπέναντι τοιούτων ἀληθειῶν τηλικούτων ὁ σιμνηγορούμενος οὗτος καὶ γεγυρωμένος μέγας Κόσμος ἐστάθη καὶ στέκεται ὡς εἶδολον τῶν ἐθνῶν· ἢ μὲν πολιτικὴ ἐλευθερία κατέστησε τὴν Ἑλλάδα διδασκάλισαν τῆς Εὐρώπης· ἢ δὲ πολιτικὴ δουλεία κρατεῖ μέχρι νῦν τὴν Εὐρώπην ἡμιμαθὴ καὶ κακόζηλον μαθήτριά της Ἑλλάδος· ἀλλ' ὦ μεγαλοδύναμος καὶ μεγαλοεργὸς θεὸς, Ἐλευθερία Πολιτικὴ ἢ Σὺ, ἥτις ἡρετίσω ἀνέκαθεν τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐξαίρετον ἐνδιαίτημα! Σὺ, ἥτις ἡρετίσω νὰ ἐγκαθιδρυθῇ καὶ νῦν αὖτις ἡσπᾶσις ἀσπᾶσις εἰς τὸ αὐτό! κατὰ τὴν τὴν νέαν Ἑλλάδα πειραματικὴν μαθήτριά της ἀρχαίας, ἵνα πάντες ἴδωσι καὶ πιστεύωσιν, ὅτι ἡ μὲν πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι, τὸ κατὰ φύσιν πολιτεύμα τοῦ ἀνθρώπου· ἢ δὲ πολιτικὴ ἀρετὴ καὶ εὐδαιμονία εἶναι, τὸ πράττειν ἕκαστον τὰ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκαίμενον.

Περὶ δὲ τῶν Δημοσίων ἐξετάσεων, κύριοι, ἡμεῖς εἴμεθα παρασκευασμένοι ν' ἀποκριθῶμεν ὄχι μὲ λόγια πομπῶς τῆς ἐθιμοπρεπείας καὶ τοῦ συρμοῦ, ἀλλὰ μὲ ἔργα, ἀλλὰ μὲ πράγματα: ὅσον εὐθὺς ἀπὸ σήμερον ἢ Β' καὶ Γ' τάξις τοῦ Γυμνασίου θέλουν ἀποκριθῇ πραγματικῶν ἀποκρίσεων μὲ 40 λόγους, γυμνάσματα ἴδια περὶ τὰ καὶ ἡμετέρα, γύμνασιν ταύτην δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀνὰ πᾶν, Σεβότατον γυμναζόμενοι αὐρὸν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τῆς ῥητορικῆς θεωρίας ἐπὶ Δημοσθενικῶν λόγων ἀναλυομένων ῥητορικῶς μεθύριον, μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δρα-

ματικῆς θεωρίας ἐπὶ τραγωδιῶν ἀναλυομένων δραματικῶς ἀντιμεθύριον, μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Ψυχολογικῆς θεωρίας ἐπὶ τῶν Κορυφαίων Ὀιτολογικῶν Φυσιολογικῶν τε καὶ Φυσιολογικῶν συστημάτων, ἀναλυομένων λογικῶς, καὶ εἰ καὶ θεάματα λέγων διατρέβω; μὲ τὴν τῆς Ποιητικῆς ἐν γένει θεωρίας, τῆς Ἐποποιίας, τῆς Ἱστορίας τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν, τῆς Ῥωμαϊκῆς, τῆς Ἑλληνικῆς, τοῦ Ὀρθογραφικοῦ καὶ Ετυμολογικοῦ καὶ Συντακτικοῦ, τῆς Γεωγραφίας, τῆς Ἀριθμητικῆς, τῆς Μαθηματικῆς, τῆς Φυσικῆς, τῆς Λατινικῆς, τῆς Γαλλικῆς: ἰδοὺ ποῖαν πραγματικὴν εἶναι εἰσὶν οἱ ναὶ αἱ ἀποκρίνονται εἰς διάρκειαν ἑνὸς μηνὸς τὸ Γυμνάσιον καὶ Σχολεῖον. Ἐπειτα, κύριοι, καὶ ὑμεῖς εἰσὶν οἱ αὐτοὶ, καὶ ἡμεῖς ἡ αὐτὴ φιλοκαλία, ἡ αὐτὴ προσπάθεια, ὁ αὐτὸς ζῆλος πρὸ ὕμνων, τὰ αὐτὰ καὶ παρ' ἡμῶν ἂν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εὐχαριστήσασμεν, καὶ ὑμεῖς εὐχαριστήσῃτε πέρυσσι καὶ ἄλλοτε, τὸ αὐτὸ βεβαίως θέλει ἀποδοῖ καὶ ἐφέτος· καὶ μάλιστα, ἕκαστε ἐφέτος καλῆτερον, ἀνάπαιιν τῆς παροιμίας, ὁ δὲ λόγος τούτου φανερός: ὅπου Δημοσιὰ Καταστήματα εἶναι ἀτελῶς καὶ ἐλλειπῶς διοργανισμένα, ὅπως ἀκόμη τὰ Σχολεῖα καὶ Γυμνάσια τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖ καὶ ἡ μέθοδος τοῦ διδάσκειν ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς ἐπὶ τὸ βέλτιον βραχυκρίεται, καὶ ἡ ἀμύλλα τοῦ διδάσκεισθαι ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς ἐπὶ πλέον ἤλεκτριζεται.

Ἀλλὰ, κύριοι, ἐξομολογοῦμαι τὸ φρόνημά μου παρόρσιαζόμενος ἢ μηδὲν ὑποτελλόμενος: ὅσον μεγαλύτεραν πρόοδον βλέπουσι, τὸσον πικρότερα δάκρυα χύνουσιν οἱ κατ' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον θεωροῦντες καὶ τὰ αὐτὰ φρονήματα ἔχοντες· παρόδοξον τὸ λεγόμενον ἴσως φαίνεται, ἀλλὰ δὲν εἶναι παρόδοξον· ἀλλοίμονον! πόσοι καὶ πόσοι προορισμοὶ ἐπέρασαν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου, δὲν λέγω τὰ πάντα ὑπὲρ 35, ἀλλὰ καὶ μόνυ τὰ ἐντὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος δεκαεπτὰ ἡδη εἴη διδάσκοντες, καὶ πρὸ πάντων ὁκτώ ἡδη παρ' ὑμῖν Γυμνασιάρχοντες, καὶ εἰς ἀφῆν καὶ οἴξιν καὶ κροῦσιν μὲ παντοδαποὺς διοργανισμοὺς τυγχάνοντες: πόσοι λέγω ἔσχατοι προορισμοὶ ἐπέρασαν καὶ περῶσιν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου, ἔτι καὶ τις Ὀμηρος, καὶ τις Ἡσίοδος καὶ τις Πίνδαρος, καὶ τις Εὐριπίδης καὶ τις Ἡρόδοτος, καὶ τις Θουκυδίδης, καὶ τις Ξενοφῶν, καὶ τις Πλάτων, καὶ τις Ἀριστοτέλης, καὶ τις Δημοσθένης, καὶ τις Ἀρχιμήδης, καὶ τις Σόλων, καὶ τις Θεμιστοκλῆς, καὶ τις Περικλῆς κ. λ. π., ἀλλὰ φεῖ! τί ἀπέγιναν, τί ἀπογίνονται; ἤλθον, παρήλθον, παρέρχονται ἢ ὡς ἄνθη λιπρόχροα καὶ ἡδυσμᾶ ἄρτι τῶν καλῶν προκύπτοντα, ἀλλ' ἀμυρεφῇ ἐξ ἀγριῶν καὶ ἀκανθῶν, ἀρτιφανῇ καὶ ἀτελέσφορᾳ μακρινόμενα ἢ ἤλθον, παρήλθον, παρέρχονται ἢ ὡς κομῆται μίαν στιγμήν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν μακρμαίροντες, ἢ ὡς ἀτραπαὶ μίαν στιγμήν ὑπ' ὄψιν μας σελαγίζονται ἀλλ' ὁμῶς ἐν μέσῳ νεφῶν δυσχρόων καὶ ἀντιχρόων ἀμαυρούντων ἢ καὶ ἀποσθεννύτων, ἢ εἰς οἶδε καὶ ποῖας ἐπιβροχῆς κακοχόμους ἐπιβρόντων: Πλάτων Δεμόνιος! ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς αἰωνιότητος, ἀπὸ τὸν ἰδανικῆν σου κόσμον, ὅπου ἐντρυνῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, κατὰ πᾶν ἡμῶν ἐν σκότει καὶ σκεῇ θανάτου καθήμενοι μίαν ἀκτίναν, ἵνα φωτισθέντες ἴδωμεν τὰς ὁδοὺς σου, καὶ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν αὐτάς! Ἰσοκράτης σεδᾶσαι! ζῶν μὲν ἐπὶ Γῆς, ἥσο ἀκόνη τῆς Ῥητορικῆς, ὡς αὐτὸς σαυτὸν παρωμοιάζεις· νῦν δὲ ἀπὸ τῶν Ἡλυσίων, ἐσὶ ἡμῖν ἀκόνη διαπαντός τῆς φιλοσοφίας σου, ἥτις εἶναι ἴσως ἡ μόνη ἀνθρωπίνη φιλοσοφία, ἐμπεριλαμβανομένη ἐν τῇ Λακωνικῇ ταύτῃ ῥῆσιν: α Τὰς ἐπιδόσεις ὁρῶμεν γινόμενας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστώσιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπιχειροῦντας ἢ τολμῶντας αἰεὶ τι κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων. α

εἰ
Ποι' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
Θυμῷ θελὼν ἄραν ἀκουσας,
Νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
Λίσσομαι καὶ τὸ
Μοιρίδιον τελέσσει!

— (Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.) —

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 279 ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ

ΕΡΜΟΥ

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 7. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1844.

ΕΡΜΟΥ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἀπὸ διαφόρου ἐπιβάτας προελθόντα· χθὲς μὲ δύο τυχοῦσας ἐκ τοῦ Πειραιῶς εὐκαιρίας, καὶ ἀπὸ διαφόρου ἐπιστολᾶς καὶ ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐπληροφόρηθην τὴν παύσιν τοῦ Ὑπουργίου Μαυροκορδάτου συμβάσαν τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, καὶ δεῖ ἡ Α. Μ. ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς ἐπροσκάλεσε τὸν κύριον Κωλέττην νὰ σχηματίσῃ Ὑπουργεῖον.

Ἡ αἰνίδιος παῦσις τοῦ Ὑπουργίου Μαυροκορδάτου ἀποδίδεται εἰς διαφόρους αἰτίας, καὶ ἰδίως εἰς τὴν συμβάσαν ταραχὴν τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός· εἰς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Λέγεται δεῖ ὁ Δημάρχος τῶν Ἀθηνῶν ἐσχίσε το ψηφοδέλτιον ἑνὸς πολίτου καὶ ἐξήτησε νὰ τὸν ἀποβάλῃ τῆς ἐκκλησίας. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Δημάρχου ἠρέθησε τοὺς περιεστώτας, καὶ σύγκρουσε τινὸς λαβούνης· χώραν ἠκίσθη ὁ Δημάρχος. Ἀξιωματικὸς τις τῆς χωροφυλακῆς ἐπληρώσε διὰ τῆς λόγῃς τὸν αἰκίσαντα τὸν Δημάρχον πολίτην, ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ πολίτου αὐτοῦ φέρων μάχαιραν ἐφόνευσε τὸν ἀξιωματικὸν τῆς χωροφυλακῆς. Ἡ χωροφυλακὴ τότε ἔλαβεν ἐνεργητικὸν κατὰ τῶν πολιτῶν μέρος, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς κύριος Δ. Κ. λέργης ἐδράμε νὰ φέρῃ ἕνα λόχον στρατιωτῶν διὰ νὰ τοὺς ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν πολιτῶν. Ἐν τούτοις ἡ ταραχὴ ἤρξανε ἐκπειλοῦσα ὀλέθρια ἀποτελέσματα, δεῖ ἡ Α. Μ. ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς πληροφορηθεὶς περὶ τοῦ συμβάντος ἐδράμεν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔγινεν ἡ σύγκρουσις, καὶ διὰ τῆς παρουσίας του κατέπαυσε πᾶσαν ταραχὴν, διώρισε τὸν κύριον Σκαρδέλην νὰ ἐπιτηρῇ πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ μετὰ ξὺ τῶν ἀνευφημιῶν καὶ τῶν ζήτωκραυγῶν τοῦ λαοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Λέγεται, προσέτι δεῖ ὁ λαὸς ἐδείξεν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. μεγίστην ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς κυρίου Δημητρίου Καλλέργη ὅστις ἔδωσε τὴν παραίτησίν του, καὶ γενομένης δεκτῆς διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. κύριος Γαρδικιώτης, μετὰ δὲ τὰ συμβάντα ταῦτα ἐπαύθη αὐθημερὸν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

Λέγεται προσέτι δεῖ ὁ Μειραρχὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐκρατήθη, διότι ἡ χωροφυλακὴ ἐφέρθη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐχθρικῶς κατὰ τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ ἐκτακτον παράρτημα τῆς Ἐθνικῆς

τὸ ὁποῖον χθὲς ἐλάβομεν ἐξαγομεν τὰ ἐπόμενα.

Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου ἐπαύθη παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν Ἀνακτορος, καὶ ἡ Ἑλλὰς διζάλει τὸν Ὑψίστον ὅστις ἐνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐπιγείου ἡμῶν πατρὸς Ὁθωνος, ν' ἀπαλλάξῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τοιοῦτους ὕπουργους.

Ὅτι δύο συνάμα εὐεργετήματα ἐπιδεδίκευσε ἡ Α. Μ. εἰς τὸ ἔθνος, τὸ μὲν, διότι με πατρικὴν φροντίδα ἐδράμεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ του, διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰ δεινὰ του καὶ νὰ δώσῃ παραμυθίαν εἰς τὰς συμφορὰς του, τὸ δὲ, διότι με ἀγανάκτησιν κατεύθυνε τὴν ἀργίαν του κατὰ τῶν αἰτίων τῶν δυστυχημάτων του.

Ὅτι τὸ ὄργανον τοῦ Ὑπουργίου ὁ Μοίραρχος Γενοβίλης εὐρίσκεται ὑπὸ κράτησιν, καὶ δεῖ ἐντὸς ὀλίγου οἱ νόμοι τῆς πατρίδος θελοῦν τιμωρῆσαι τὸ κατὰ τοῦ λαοῦ τόλμημά του.

Ὅτι ὁ γηραιὸς τῆς ἐπαναστάσεώς μας πολίτης, ὁ φρόνιμος Κωλέττης διατάχθη παρὰ τῆς Α. Μ. νὰ συνθέσῃ τὸ νέον Ὑπουργεῖον· δεῖ δὲ ἐντὸς δύο ὥρῶν θέλομεν εἶχει ὕπουργους ἔθνικοὺς, φίλους τοῦ θρόνου, τοῦ Συντάγματος, προστάτας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν μας ὑπερμάχους.

Ἀποτεινομένη δὲ ἡ ἐφημερίς αὕτη πρὸς τοὺς πολίτας τῶν Ἀθηνῶν ἐκφράζεται οὕτω:

Συμπολιταί! Σᾶς συνιστῶμεν τὴν ἡσυχίαν τὴν ὁποῖαν τόσον θαυμασιῶς διατηρήσατε τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας τὸ ὁποῖον ἐδείξατε διὰ τῆς φρονίμου διαγωγῆς σας, μ' ὅλως τὰς βίαιοπραγίας τῶν πεπτωκότων ὕπουργων. Ἀς θαυμάσῃ ὁ ἔξω κόσμος τὰς πράξεις σας, τὰς ὁποίας μεγαλύνει ἡ πρὸς τοὺς νόμους ὑπακοή· δείξατε εἰς τὸν Σ. ἡμῶν Ἀνακτα διὰ τῆς διαγωγῆς σας, δεῖ αἱ διαβολαὶ κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτηρὸς σας ἦσαν ὥς καὶ εἶναι αὐτόχρονα συκοφανταί ἀναίσχυντοι.

Σᾶς δὲ ἐνδοξοὶ στρατηγοί, καὶ ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ εἰσθε ἀνώτεροι παντὸς ἐπαίτου. Ἀκολουθῶς θέλομεν ἀναφέρει τὰ καθέκαστα, διὰ νὰ μάθῃ ὅλον τὸ ἔθνος δεῖ οἱ χύσαντες τὸ αἷμά των εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος, εἶναι καὶ σήμερον τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ οἱ Προστάται!

Ἀμα ἐσχηματίσθη τὸ πεπτωκὸς Ὑπουργεῖον τοῦ Μαυροκορδάτου, ἡ πτώσις του ἐθεωρεῖτο παρὰ πάντων ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν ἀνασφάλαν καὶ ταχεῖς, διότι στερούμενον ἐσχύος καὶ βαρὺ

τητος, ἦτον ἀδύνατον ν' ἀντιῆλθε κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι ἰσχυροτέρα αὐτοῦ, καὶ διότι ἀναγκαιωδῶς καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδίας του συνιηρήσεως ἤθελεν ἐξωκέλλει εἰς ἀτοπήματα ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας καθιέρωσε τὸ δι' αἱμάτων ἀποκτηθέν σύνταγμα, ἅτινα καὶ τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν ἤθελεν ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ, καὶ μίαν ἡμέραν ἤθελεν ἀνακλυθῆ, ὥς ἤρχισαν πρὸ ὀλίγου ν' ἀνακλύπτονται διὰ νὰ τὸ ρίψωσι.

Λυπούμεθα τῶντι διὰ τὸ ἀσύγνωστον σφάλμα καὶ πολιτικὸν τόλμημα τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου, ἀνδρὸς μεγάλων ἐλπίδων καὶ ἱκανότητος, ἀλλὰ τὰ γεγνημένα οὐκ ἀπογίνονται. Ἐκπληροῦντες ὅθεν σύμφωνα μετ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος μας συμφέροντα τὸ δημοσιονομικὸν καθήκον, προτρέπομεν τοὺς ὅσοι μέλουν νὰ λάβωσιν ἤδη τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκεφθῶσιν, δεῖ τὸ ἔθνος πάσχει δεινῶς, δεῖ τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία ἐστεῖρευαν πρὸ πολλοῦ, δεῖ οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπῆλθον ἀπ' ὅσα δυστυχήματα ἐπέφερον ἡ μεταβολὴ τῆς 3 Ἰδρίου, δεῖ ἐνὶ λόγῳ τὸ πολιτικὸν τῆς πατρίδος μας σκᾶφος κλυδονίζεται καὶ δεῖ τῆς συνέσεως, τῆς ὁμονοίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των ὀρεῖσθαι νὰ τὸ ὁδηγήσωσιν εἰς ἀγαθὸν λιμένα· διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἥτις ἀνυπομόνως περιμένει νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐσχάτως συμβαδῶν εἰς τὸν τόπον μας ταραχῶν, νέον δείγμα τῆς τάσεώς μας πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐνομίαν, δεῖ δὲν εἴμεθα λαὸς ἀνάγωγος καὶ ταραχοποιός, καὶ δεῖ ἡ κατὰ τοῦ πεπτωκότος Ὑπουργίου ἀντιπολιτεύσις ἡ-ο δικαία καὶ συνταγματικὴ, καθόσον τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ δὲν ἐπαύθη ἀπὸ ὀχλαγωγίαν, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐπαυσεν ἡ Α. Μ. ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεὺς, ὅταν ἐπληροφόρηθη περὶ τῶν ἀτοπημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐξέκειλε.

Ἀναγινώσκομεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὸν

Ἑλληνικὸν Παρατηρητὴν.

Ἐνῷ ἡ ἐφημερίς μας εὐρίσκετο ὑπὸ τὰ πύκνισμα, μὲνθάνομεν δεῖ, ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παραίτησίν του, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεφόρτισε τὸν Κύριον Κωλέττην νὰ σχηματίσῃ νέον Ὑπουργεῖον. Ἀνάρμοστος ἐπέμβασίς τῆς χωροφυλακῆς γενομένη εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην ἐπροξένθησε θυσίαστον συμπλοκὴν μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κινούμενος ἀπὸ ἐγγείριον αἰσθημα, ἐπερουσιάζθη ἐν τῷ ἄμα εἰς τὸν τόπον τῆς ἀταξίας διὰ νὰ τὴν καθήσυχασῃ· ὁ δὲ λαὸς, ἀκούσας τὴν πατρικὴν φωνὴν τοῦ Μονάρχου του καθησύχασεν ἐν τῷ ἄμα.

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.

TO THE HONORABLE SENATE OF THE UNITED STATES

1881

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Senate, dated March 1, 1861. It is a copy of the original letter, and is signed by the President.

[illegible]